

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.12.2010
KOM(2010) 712 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Udnyttelse af fordelene ved elektronisk fakturering i Europa

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Udnyttelse af fordelene ved elektronisk fakturering i Europa

1. INDLEDNING

Europa 2020-strategien¹ indeholder en vision om en yderst konkurrencedygtig europæisk social markedsøkonomi for det 21. århundrede og understreger, at det er afgørende fuldt ud at udnytte de økonomiske og sociale fordele, som et digitalt samfund giver. I denne forbindelse indgår elektronisk fakturering (e-fakturering) i Kommissionens flagskibsinitiativ "En digital dagsorden for Europa"², som lægger vægt på at etablere et indre digitalt marked og opfordrer til fjernelse af de lovgivningsmæssige og tekniske hindringer, der står i vejen for en massiv udbredelse af e-fakturering.

Til skade for både forbrugere og virksomheder er de nuværende regler for e-fakturering i Europa stadig fragmenterede efter nationale linjer, og det meste af potentialet i forbindelse med e-fakturering er stadig uudnyttet. Desuden er udveksling af e-fakturaer stadig for kompliceret og dyr, især for SMV'er. Mens 42 % af de store virksomheder siger, at de modtager eller sender e-fakturaer, er udbredelsen i SMV'erne stadig begrænset (22 %)³. Som følge heraf er den gennemsnitlige markedsindtrængning for e-fakturering ret ringe i Europa og vurderes i øjeblikket til ca. 5 % af alle fakturaer, der udveksles årligt⁴ i Business to Business-relationer.

Dette betyder, at der er gode muligheder for forbedringer. En massiv udbredelse af e-fakturering i EU ville medføre betydelige økonomiske fordele, og det vurderes, at et skift fra papirfakturaer til e-fakturaer vil give besparelser og ca. 240 mia. EUR over en periode på seks år⁵. Som følge af denne tætte forbindelse mellem fakturerings- og betalingsprocesser, vil skabelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA) kunne udgøre en affyringsrampe for interoperable europæiske e-faktureringsordninger.

Kommissionen ønsker, at e-fakturering bliver den fremherskende form for fakturering i Europa senest i 2020. Kommissionen lægger vægt på at arbejde i tæt samarbejde med medlemsstaterne og alle andre stakeholdere, der skal opfylde deres roller for at opnå denne målsætning og skabe det rette miljø for en udbredt anvendelse af e-fakturering.

Kommissionen tager derfor fat på følgende prioritetsområder:

¹ KOM(2010) 2020, http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm.

² KOM(2010) 245, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0245:FIN:EN:PDF>.

³ Virksomheder der udsender og/eller modtager e-fakturaer, Eurostat, 2009.

⁴ E-invoicing – E-billing in Europe, Billentis, 2009.

⁵ *SEPA potential benefits at stake*, Capgemini, http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/sepa-capgemini_study-final_report_en.pdf.

- at skabe retssikkerhed og et klart defineret teknisk miljø for e-fakturaer for at fremme en massiv udbredelse
- at tilskynde til og fremme udviklingen af åbne og interoperable løsninger for e-fakturering på grundlag af en fælles standard, idet der lægges særlig vægt på SMV'ernes behov
- at støtte anvendelsen af e-fakturering ved at oprette organisatoriske strukturer som f.eks. nationale fora for e-fakturering og et europæisk multi-stakeholderforum.

2. FORDELE VED ELEKTRONISK FAKTURERING

I modsætning til papirfakturaer giver e-fakturaer alle data i digitalt format. En sådan form for fakturering giver betydelige fordele i forhold til papirfakturering. Den muliggør hurtigere betaling, færre fejl, mindre omkostninger til trykning og forsendelse og, hvilket er det vigtigste, en fuldt ud integreret behandling. En af de fremtrædende egenskaber ved e-fakturaerne er deres potentiale med hensyn til automatisering, især hvis fakturaen fremsendes i et struktureret format: e-fakturaer kan genereres og overføres automatisk og direkte fra udstederens eller tjenesteyderens finansielle forsyningskædesystemer til modtagerens finansielle forsyningskædesystemer. De største økonomiske fordele opnås derfor ikke i form af besparelser med hensyn til trykning og forsendelse, men i form af en fuld automatisering og integrering af transaktionen mellem forskellige handelsparter lige fra ordreafgivelse til betaling.

Ved at anvende ens momsregler for elektroniske fakturaer og papirfakturaer forventes det, at virksomhedernes administrative byrder reduceres med op til 18 mia. EUR på mellemlang sigt, som det er blevet påpeget af den højtstående gruppe vedrørende reduktion af administrative byrder⁶.

Fordele ved e-fakturering forventes også at berøre forbrugerne, især fordi det er lettere at have med e-fakturaer at gøre end med papirfakturaer. Det bør dog sikres, at forbrugere med begrænset adgang eller uden adgang til internet ikke svigtes, og at forbrugeren altid har mulighed for at bede om en papirfaktura. I overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder bør e-fakturering desuden være i overensstemmelse med bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger og retten til privatlivets fred.

Endelig er de miljømæssige fordele ved e-fakturering med hensyn til reduktion af papirforbruget og energiomkostningerne til transport også betydelige og medfører kulstofbesparelser, der betyder, at CO₂-emissioner vil kunne reduceres med helt op til 1 million tons om året for hele EU⁷.

⁶ KOM(2009) 15,
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0015:FIN:EN:PDF>.

⁷ Dette er en ekstrapolation baseret på en undersøgelse fra afdelingen for miljøstrategisk forskning på Kungliga Tekniska högskolan i Sverige, der anslår, at den samlede virkning af udskiftning af papirfakturaer med elektroniske fakturaer vil medføre kulstofbesparelser svarende til 39 000 til 41 000 ton CO₂-ækvivalenter pr. år.

3. INDDRAGELSE AF STAKEHOLDERE

Som reaktion på markedsbehovene og opfordringer fra stakeholderne oprettede Europa-Kommissionen en ekspertgruppe vedrørende e-fakturering, der skulle undersøge hindringerne for en hurtigere udbredelse af e-fakturering i EU. Ved udgangen af 2009 offentliggjorte ekspertgruppen sin endelige rapport, herunder et forslag til rammerne for europæisk elektronisk fakturering (European Electronic Invoicing (EEI))⁸.

Ekspertgruppens vigtigste anbefalinger kan sammenfattes således:

- Det vigtigste fokus bør lægges på opfyldelse af SMV'ernes behov ved at koncentrere sig om en række specifikke erhvervsmæssige krav.
- Harmonisering af og opnåelse af klarhed med hensyn til retlige rammer og momsbestemmelser i hele EU på grundlag af ens behandling af papirfakturaer og e-fakturaer og understøttet af en adfærdskodeks udarbejdet af ekspertgruppen.
- Skabelsen af et e-fakturering økosystem, der giver størst mulig interoperabilitet og rækkevidde.
- Alle aktører i både den private og den offentlige sektor bør indføre en fælles standard for fakturaindhold og datamodel - UN/CEFACT Cross-Industry Invoice (CII) v.2.
- Etablering af en organisatorisk proces for gennemførelse af EEI-rammerne i medlemsstaterne og på EU-plan.

Rapporten har været gjort til genstand for en offentlig høring⁹, så alle stakeholdere har haft mulighed for reagere på de foreslåede anbefalinger. De fleste respondenter var enige i rapportens vigtigste budskaber, anbefalinger og konklusioner.

Høringsprocessen blev afsluttet med en større konference om spørgsmålene i forbindelse med e-fakturering i Europa¹⁰, der blev afholdt under det spanske rådsformandskab i Madrid den 27. og 28. april 2010. Konferencen validerede også ekspertgruppens anbefalinger, og dens forslag fandt generel støtte.

4. ET OVERBLIK OVER ELEKTRONISK FAKTURERING I EU

4.1. Nuværende anvendelse af elektroniske fakturaer

Indtil nu er omfanget af anvendelsen af e-fakturaer relativt beskedent og meget forskellig fra medlemsstat til medlemsstat. Selv om 23 % af virksomhederne siger, at de modtager eller

⁸ *Final Report of the Expert Group on Electronic Invoicing*,
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/e-invoicing/report_en.pdf.

⁹ Et resumé af reaktionerne i den offentlige høring findes på adressen:
http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=5814&userservice_id=1&request.id=0.

¹⁰ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/ict/e-invoicing/benefits/conference_electronic_invoicing_en.htm

udsender e-fakturaer¹¹ (fra 8 % til 41 % i EU27), er udvekslingen af strukturerede e-fakturaer stadig lav, især blandt SMV'er.

På udbudssiden er markedet for e-fakturering meget fragmenteret. Der findes mere end 400 tjenesteudbydere inden for e-fakturering i EU, først og fremmest på nationalt niveau, samt en lang række forskellige forretningsmodeller for e-fakturering.

I nogle medlemsstater¹² er der gennemført initiativer i den offentlige sektor for at gøre e-fakturering obligatorisk i forbindelse med offentlige indkøb, og andre steder er sådanne initiativer er på vej. Disse projekter er af kritisk betydning med hensyn til at fremskynde markedsgennemtrængningen for e-fakturering. På europæisk niveau har Kommissionen iværksat PEPPOL-projektet¹³ (Pan-European Public Procurement On-line), som skal gøre elektronisk kommunikation mellem virksomheder (herunder SMV'er) og offentlige organer mulig i hele EU for så vidt angår alle indkøbsprocesser, herunder udveksling af fakturaer. Den udviklede interoperable e-faktureringsløsning vil kunne genbruges også ud over offentlige indkøb i en Business to Business-sammenhæng.

4.2. E-fakturering i det fælles eurobetalingsområde (SEPA¹⁴)

Fakturaer udgør kun ét trin i den samlede finansielle forsyningskæde fra køb til betaling. Især som følge af den tætte forbindelse mellem fakturaer og betaling er det vigtigt at forankre e-fakturering i en bredere sammenhæng, som et integreret marked for elektroniske betalinger udgør. Skabelsen af et fælles integreret eurobetalingsområde, som er blevet stærkt støttet af Kommissionen lige fra begyndelsen, vil gøre det lettere at sammenknytte fakturerings- og betalingsprocesser.

Selv om SEPA og e-fakturering er forskellige projekter, er de dog til fordel for hinanden. SEPA vil kunne udgøre en affyringsrampe for et vellykket e-faktureringsinitiativ ved at fremme fuld procesintegration i hele den finansielle forsyningskæde, og en massiv indførelse af e-fakturering vil kunne være til fordel for overgangen til SEPA, som følge af den tætte sammenhæng mellem betalinger og fakturaer.

SEPA sigter mod en fuldstændig punkt-til-punkt, fuldautomatisk behandling af betalinger. Dette eliminerer behovet for manuelle interventioner og skaber derved betydelige økonomiske fordele. En standard for e-fakturering bør derfor være kohærent med ISO 20022-standarden for finansielle meddelelser, som anvendes inden for SEPA.

¹¹ Virksomheder der udsender og/eller modtager e-fakturaer, Eurostat, 2009, <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/graph.do?tab=graph&plugin=0&language=en&pcode=tin00114>.

¹² Der er gennemført initiativer i Danmark, Finland, Italien, Spanien og Sverige for at gøre e-fakturering obligatorisk for offentlige myndigheder inden for bestemte tidsrammer. *Final Report of the Expert Group on e-Invoicing*, 2009, pp. 15-16, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/e-invoicing/report_en.pdf.

¹³ Yderligere oplysninger om dette initiativ på adressen www.peppol.eu.

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/sepa/index_en.htm

4.3. Det nuværende retlige og tekniske miljø for elektroniske fakturaer og potentielle byrder i forbindelse med indførelsen

4.3.1. Retlige aspekter

4.3.1.1. Moms og regler for elektronisk fakturering

Gennem de valgmuligheder, som medlemsstaterne har, har de nugældende lovbestemmelser for moms i forbindelse med e-fakturering i EU givet anledning til meget forskelligartede krav. Dette har medført kompleksitet for handelsparter, der ønsker at gøre brug af e-fakturering, især for virksomheder, som opererer på tværs af grænserne.

Den 13. juli 2010 vedtog Rådet imidlertid direktiv 2010/45/EU om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne¹⁵. Dette direktiv, som skal være omsat i national lovgivning senest den 1. januar 2013, fastsætter nye momsregler med hensyn til e-fakturering og fjerner hindringerne for udbredelsen af e-fakturering ved at indføre ens behandling af papirfakturaer og e-fakturaer, samtidig med at det sikres, at der ikke indføres ekstra krav for papirfakturaer. I henhold til den nye artikel 233 i direktivet, kan virksomhederne frit fremsende og modtage e-fakturaer, forudsat at de udfører "virksomhedskontrol, der etablerer et pålideligt revisionsspor mellem en faktura og en leverance af varer eller ydelser" på samme måde, som det nu sker for papirfakturaer.

4.3.1.2. Andre retlige aspekter

Ud over momslovgivningen er e-fakturering omfattet af en lang række forskellige lovkrav med hensyn regnskabsregler, revision, beskyttelse af persondata, arkivering og told. Selv om moms generelt anses for en af de vigtigste hindringer, er det nødvendigt at identificere disse andre yderligere hindringer for udbredelse af e-fakturering i EU.

Nogle løsninger for e-fakturering gør brug af elektroniske signaturer (e-signaturer). Den store forskelligartethed i lovkravene i medlemsstaterne med hensyn til e-signaturer har imidlertid medført problemer for interoperabilitet på tværs af grænserne, hvilket har bidraget til en opbremsning i udbredelsen af grænseoverskridende e-faktureringsløsninger, der gør brug af e-signaturer. På trods af den positive effekt af de eksisterende retlige bestemmelser for brug af e-signaturer og medlemsstaternes og Kommissionens politiske løfter er der behov for en bedre koordineret og mere omfattende tilgang for at lette interoperabilitet for e-signaturer på tværs af grænserne på EU-plan. Med henblik herpå har Kommissionen inden for rammerne af den digitale dagsorden for Europa foreslået en revision af det nuværende direktiv 1999/93/EF¹⁶ om elektroniske signaturer.

4.3.2. Interoperabilitet og rækkevidde

Hvis e-faktureringen er interoperabel, har handelsparterne mulighed for i praksis at udveksle e-fakturaer på tværs af mange forskellige teknologiske og organisatoriske grænser på grundlag af fælles lovkrav, forretningsprocesser og tekniske standarder.

¹⁵ Direktiv 2010/45/EU,
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:189:0001:0008:EN:PDF>.

¹⁶ Direktiv 1999/93/EF,
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2000:013:0012:0020:EN:PDF>.

Manglende interoperabilitet mellem bestemte forretningsmodeller og løsninger medfører en risiko for at det bliver nødvendigt for virksomhederne, især SMV'erne, at investere i flere forskellige systemer og løsninger til udveksling af e-fakturaer. Dette medfører unødvendige omkostninger og er en yderligere hindring for en massiv udbredelse. Ved hjælp af interoperable e-faktureringsløsninger vil det være muligt med tiden at skabe en række indbyrdes forbundne og interoperable netværk, gennem hvilke man kan nå ud til et maksimalt antal af handelsparter.

4.3.3. *Standarder*

I det nuværende miljø findes der ikke en globalt anvendt standard for e-fakturering. De store forskelle med hensyn til krav til data og anvendelse, og de meget forskellige tilgange til deres implementering har medført en fragmentering af markedet.

Ingen af de eksisterende formater har indtil nu opnået dominans. Electronic Data Interchange (EDI¹⁷), som stadig anvendes af mange multinationale selskaber er ofte en ikke anvendelig løsning for det store flertal af SVM'er. Ligeledes findes der mange private formater, der kun anvendes af ét multinationalt selskab og dets leverandører. Som følge heraf er det i dag nødvendigt for markedsaktører som virksomheder, softwareselskaber og udbydere af finansielle tjenesteydelser at understøtte flere forskellige formater, hvilket medfører et betydeligt arbejde med mapping og konvertering for at behandle data udtrykt i forskellige syntakser.

Flere internationale og europæiske standardiseringsorganisationer arbejder i øjeblikket på en standardisering af e-fakturering. På internationalt niveau har United Nations Centre for Trade Facilitation and Electronic Business (UN/CEFACT) udviklet og vedligeholder standarden og datamodellen Cross-Industry Invoice (CII) og har samarbejdet med Organisation for the Advancement of Structured Information Standards (OASIS) om konvergens mellem fakturaformatet Universal Business Language (UBL) og CII-standarden. Desuden samarbejder UN/CEFACT med ISO om integrering af CII-datamodellen i ISO 20022-fakturameddelelsen. På europæisk niveau afholder Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) en række workshopper om forskellige aspekter af e-fakturering¹⁸.

5. **EN STRATEGI TIL FREMME AF UDBREDELSEN AF ELEKTRONISK FAKTURERING**

5.1. **De vigtigste prioriterede områder i forbindelse med fremme af e-fakturering i EU**

På grundlag af ekspertgruppens anbefalinger og konklusionerne fra den offentlige høring foreslår Kommissionen at støtte en massiv udbredelse af e-fakturering ved at fokusere på følgende fire prioriterede områder.

¹⁷ Kommissionens henstilling 1994/820/EF, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31994H0820:EN:HTML>.

¹⁸ CEN-workshoppen om e-fakturering har etableret en e-faktureringsgateway (<http://www.e-invoice-gateway.net>), der er en uafhængig portal, der tilbyder vejledning og oplysninger om e-fakturering i forskellige lande.

5.1.1. Sikring af et konsekvent retligt miljø for e-fakturerings

Fra den 1. januar 2013 kræver de nye momsregler for e-fakturerings, der er fastsat i Rådets direktiv 2010/45/EU, at medlemsstaterne følger princippet om ligebehandling af papirfakturaer og e-fakturaer. Medlemsstaterne vil ikke længere kunne tilføje særlige krav, som f.eks. at e-fakturaer baseres på avancerede elektroniske signaturer eller EDI. Disse tekniske valgmuligheder vil i stedet for blive frivillige muligheder, der stadig kan anvendes, ligesom det gælder for virksomhedskontrol for at garantere "autenticiteten af oprindelse" og "indholdets integritet" i forbindelse med e-fakturaer.

Eventuelle forskelle med hensyn til medlemsstaternes fortolkning og efterfølgende omsætning af reglerne til national ret vil kunne skabe praktiske vanskeligheder ved anvendelse af e-fakturaer. Dette vil kunne forøge virksomhedernes byrder og tilpasningsomkostninger og derved begrænse udbredelsen af e-fakturerings. Kommissionen vil derfor arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at sikre en fælles forståelse af de nye regler for e-fakturerings for at bidrage til at opnå en konsekvent og kohærent omsætning af direktiv 2010/45/EU til national ret.

Tiltag:

- 1.1 For at sikre en konsekvent og rettidig omsætning af det nye momsdirektiv vil Kommissionen afholde et Fiscalis-seminar¹⁹ for alle medlemsstaternes skattemyndigheder i februar 2011. Efter dette seminar vil Kommissionen vurdere behovet for yderligere vejledning til medlemsstaterne og erhvervslivet.
- 1.2 For at forudgribe princippet om ligebehandling som fastsat i det nye momsdirektiv opfordres medlemsstaterne til at tillade, at fakturaer fremsendes og gøres tilgængelige ved andre elektroniske metoder som fastsat i artikel 233 i det nuværende momsdirektiv (2006/112/EF).
- 1.3 En ekstern undersøgelse udført for Kommissionen vil behandle alternative momsopkrævningsmetoder, herunder e-faktureringsens rolle. Kommissionen vil fremlægge resultaterne heraf og før udgangen af 2010 offentliggøre en grønbog om momsens fremtid for at stimulere debatten om spørgsmål, som f.eks. hvorledes udviklingen inde for IT-teknologi kan gøre opkrævning af moms lettere.
- 1.4 Kommissionen vil i 2011 foreslå en revision af direktiv (1999/93/EF) om elektroniske signaturer med henblik på at skabe retlige rammer for anerkendelse af og interoperabilitet for sikre e-autentificeringssystemer på tværs af grænserne.

5.1.2. Opnåelse af en massiv markedsudbredelse ved at nå ud til små og mellemstore virksomheder

Målsætningen med at fremme udbredelsen af e-fakturerings i EU kan ikke opnås uden SMV'erne, som repræsenterer mere end 99 % af de europæiske virksomheder. Selv om mange større virksomheder allerede benytter e-fakturaer, er udbredelsen blandt SMV'er stadig relativ

¹⁹ Fiscalis 2013 er et EU-samarbejdsprogram, der gør det muligt for nationale skattemyndigheder at udvikle og udveksle information og ekspertise. Yderlige oplysninger på adressen http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_cooperation/fiscalis_programme/fiscalis2013/index_en.htm.

ringe. Ved *Small Business Act*²⁰ forpligtede EU sig til "tænk småt først"-princippet, dvs. at fokusere på SMV'ernes behov. Dette bør også gælde for markedet for e-faktureringsløsninger, som bør tilbyde SMV'erne enkle, billige og pålidelige løsninger, som er i overensstemmelse med momsreguleringen.

Små virksomheder samarbejder med mange forskellige handelsparter (store virksomheder, forbrugere, myndigheder og andre SMV'er), som måske kræver, at de anvender e-faktureringsløsninger med forskellige tekniske løsninger. Udviklingen af interoperable processer og standarder i hele forsyningskædens længde, herunder e-faktureringsløsninger, vil lette en massiv udbredelse blandt SMV'erne. For at øge SMV'ernes deltagelse i digitale forsyningskæder støtter Kommissionen store demonstrationsaktioner i industri- og tjenesteydelsessektorer (mode, biler, transport og logistik). Disse projekter sigter mod at forbedre erhvervstransaktioner og bidrage til forbedring af virksomhedernes innovationskapacitet og konkurrenceevne.

Det er derfor ikke blot vigtigt, at små virksomheder er forberedt på denne overgang internt (med hensyn til viden og infrastruktur), men også at udbydere af e-faktureringsløsninger udvikler ydelser og løsninger, der kun kræver små investeringer i infrastruktur og kompetencer, således at e-faktureringsløsninger vil gøre det muligt for SMV'erne at forbedre effektiviteten og opnå driftsbesparelser.

Kommissionen mener, at nedenstående tiltag vil hjælpe SMV'erne til at høste de fulde fordele ved dematerialisering af fakturaer.

Tiltag:

- 2.1 Kommissionen vil foretage en grundig vurdering af virkningerne for SMV'er i forbindelse med alle fremtidige tekniske og retlige krav vedrørende e-faktureringsløsninger ved at anvende princippet "tænk småt først" og "SMV-testen" og forventer, at medlemsstaterne og standardiseringsorganisationerne gør det samme.
- 2.2 Kommissionen vil arrangere og deltage i oplysningsaktiviteter for at informere SMV'erne om potentialet ved e-faktureringsløsninger. Synergier med eksisterende pr-aktiviteter (f.eks. den europæiske SMV-uge, e-færdighedsugen) og netværk (f.eks. European eBusiness Support Network og Enterprise Europe Network) vil blive undersøgt.
- 2.3 Kommissionen vil videreføre og udvide initiativer, der fremmer SMV'ernes deltagelse i de digitale forsyningskæder. I 2011 vil der blive lanceret to nye aktioner inden for rammerne af programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP).

5.1.3. Stimulere et miljø, der skaber maksimal rækkevidde

Det er af afgørende betydning at skabe et miljø, der sætter flest mulige handelsparter i stand til at udveksle fakturaer og sikre en massiv udbredelse af e-faktureringsløsninger. Selv om de tiltag, der nu er på vej, vil forbedre interoperabiliteten for e-fakturaer, finder Kommissionen, at der er behov for yderligere tiltag på organisatorisk og teknisk niveau²¹. Der bør opnås betydelige

²⁰ KOM(2008) 394, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0394:FIN:EN:PDF>.

²¹ I tråd med de kommende europæiske interoperabilitetsrammer (EIF) for offentlige tjenester kan der skelnes mellem fire lag af interoperabilitet: retlig, organisatorisk, semantisk og teknisk.

fremskridt med hensyn til disse anbefalinger før fristen for omsætning af momsdirektivet til national ret (1. januar 2013).

Først bør handelsparternes og tjenesteydelsesudbydernes roller og ansvar med hensyn til interoperabilitet på organisatorisk niveau klart defineres og accepteres af markedsdeltagerne i form af en adfærdskodeks. Desuden ville indførelsen og anvendelsen af utvetydige og generelt anerkendte identifikatorer og/eller adresser for handelsparter og tjenesteydelsesudbydere lette behandlingen af e-fakturaer.

For at sikre, at e-faktureringsmodellerne kan sammenkobles indbyrdes, bør handelsparter og tjenesteydelsesudbydere søge at opnå en indbyrdes tilpasning med hensyn til spørgsmål som risikostyring, adressering og rutning, roaming-aftaler, standarder, kommunikationsworkflow og sikkerhedskrav.

Følgende aktioner er påkrævet for med tiden at sikre, at handelsparter kan sammenkobles indbyrdes og skabe et netværk, der dækker hele EU, eller endda mere, og som medfører en massiv udbredelse af e-fakturering.

Tiltag:

3.1	CEN bør inden udgangen af 2011 udvikle en adfærdskodeks under hensyntagen til arbejdet i arbejdsgruppen om e-fakturering. Denne adfærdskodeks, der skal accepteres af handelsparter, tjenesteydelsesudbydere og offentlige myndigheder bør omfatte en konsekvent terminologi og definition af roller og ansvar for de forskellige aktører i e-faktureringsprocessen.
3.2	CEN bør inden udgangen af 2011 analysere behovet og foreslå aktioner, der kan få deltagerne i e-faktureringsindustrien til at anvende interoperable adresserings- og rutningsprocedurer.

5.1.4. Fremme af en standarddatamodel for e-fakturaer

En af de vigtigste udfordringer i forbindelse med udbredelsen af e-fakturering er at definere en fælles og klar semantisk datamodel, der beskriver de oplysninger, der er nødvendige for e-fakturaer. En fælles datamodel vil lette semantisk interoperabilitet og sikre teknologineutralitet. Som anbefalet af ekspertgruppen bør UN/CEFACT Cross-Industry Invoice (CII) v.2 indføres som den fælles semantiske referencedatamodel, som fremtidige standardløsninger for indholdet af e-fakturaer bygger på. Det bør overlades til markedet at definere, hvorledes denne datamodel derefter tilpasses de forskellige erhvervsbehov. Alle markedsaktører i både den private og den offentlige sektor opfordres til at udvikle og implementere eller arbejde sig hen imod løsninger, der er i overensstemmelse med CII v.2-datamodellen.

Implementeringen af denne datamodel bør desuden støttes af internationale standardorganisationer for at sikre tilgængelighed og stabilitet med hensyn til løbende styring, vedligeholdelse og kvalitet. I Europa bør CEN via organisationens tekniske udvalg og workshopper fungere som formidler for at fremme implementeringen af relevante standarder og retningslinjer for implementeringen og for at sikre støtte fra internationale standardiseringsorganer til de europæiske krav. På kort sigt bør konvergens mod en enkelt standard dog ikke forhindre allerede eksisterende e-faktureringsløsninger i at blive anvendt,

forudsat at disse løsninger er i overensstemmelse med eller konvergerer mod kravene i den fælles model for e-fakturadata.

Tiltag:

- 4.1 I 2011 vil CEN udarbejde retningslinjer for CII v.2-datamodellen. Disse retningslinjer bør baseres på det kernetdatasæt, der er foreslået af ekspertgruppen om e-fakturering og tage hensyn til ISO 20022-fakturameddelelsen, arbejdet i workshopperne om CEN e-fakturering, BII og EBES samt andre initiativer som PEPPOL-projektet.
- Afhængigt af markedsefterspørgslen bør der sigtes mod en udvikling af yderligere retningslinjer, der dækker andre domæner/forretningsprocesser.
- 4.2 CEN vil samarbejde med internationale standardorganisationer som UN/CEFACT og ISO og kommunikere specifikke krav vedrørende yderligere udvikling af CII-datamodellen.
- 4.3 UN/CEFACT opfordres til at fortsætte med den hurtige udvikling af e-business-meddelelser, som kompletterer e-fakturaen, og som vil forbedre erhvervslivets, de handlendes og de administrative organisationers evne til effektivt at udveksle produkter og relevante tjenesteydelser.

5.2. Organisering af udbredelsen af e-fakturering i EU

En koordineret indsats er nødvendig på nationalt og europæisk plan til støtte for udbredelsen af e-fakturering. Dette vil fremme kompatible nationale løsninger til forbedring af det indre markeds funktion ved at gøre transaktioner på tværs af grænserne mere effektive og mindre byrdefulde for forbrugere, erhvervsliv og offentlige myndigheder.

5.2.1. Fremme af e-fakturering på nationalt plan

Medlemsstaterne er velplacerede med hensyn til promovning, udvikling og fremme af anvendelsen af e-fakturering. De bør sikre, at deres nationale praksis med hensyn til handel, beskatning og indkøb bidrager til udviklingen af et e-faktureringsmiljø med rækkevidde på EU-plan.

Tiltag:

- 5.1 Medlemsstaterne bør udvikle en strategi til fremme af e-fakturering på nationalt plan. Målet med denne strategi bør være at:
- promovere brugen af e-fakturering, især blandt SMV'erne
 - på nationalt plan koordinere nuværende og kommende initiativer til udbredelse af e-fakturering, herunder aspekter med en europæisk dimension med hensyn til retlige forhold, standardisering og interoperabilitet
 - overvåge og fastsætte mål for udbredelsen af e-fakturering.
- 5.2 For at støtte realiseringen af disse mål, bør medlemsstaterne oprette et nationalt multi-stakeholderforum for e-fakturering og underrette Kommissionen om

oprettelsen heraf senest i juni 2011. Nationale fora bør sikre en afbalanceret repræsentation af stakeholdere med tilstrækkelig deltagelse af offentlige myndigheder og brugere af e-fakturerings tjenester, herunder forbrugere, SMV'ere og større virksomheder.

5.2.2. *Fremme af e-fakturering på europæisk plan*

Tiltagene på medlemsstatsniveau bør koordineres for at sikre, at e-fakturaer kan udveksles frit inden for EU. Der bør lægges særlig vægt på at gøre transaktioner på tværs af grænserne lettere, især for SMV'ere.

Tiltag:

6.1 Kommissionen vil for en periode på 3 år oprette et europæisk multi-stakeholderforum for e-fakturering (herefter benævnt "det europæiske e-faktureringsforum") bestående af delegerede fra nationale fora og repræsentanter for relevante europæiske sammenslutninger som brugersammenslutninger, CEN, Den Europæiske Centralbank (ECB) og artikel 29-arbejdsgruppen om databeskyttelse²².

Det europæiske e-faktureringsforums vigtigste opgaver vil være at bistå Kommissionen på følgende områder:

- overvåge udviklingen af markedet for e-fakturering og udbredelsesniveauet for e-fakturering i industri- og tjenesteydelsessektorer i alle medlemsstaterne
- tilvejebringe en udveksling af erfaringer og god praksis, der letter fremkomsten af interoperable e-faktureringsløsninger
- påpege opståede problemer, især med hensyn til transaktioner på tværs af grænserne og foreslå egnede løsninger
- støtte og overvåge arbejde, der skal føre til indførelsen af standarddatamodellen for e-fakturaer.

6.2 Kommissionen og de andre EU-institutioner bør foregå med et godt eksempel ved at implementere e-fakturering til deres egne indkøbsformål. Kommissionen vil især forsætte med lanceringen af e-Prior-projektet.

6.3 I 2011 vil Kommissionen arbejde for en bedre statistisk overvågning af udbredelsen af e-fakturering.

6. KONKLUSIONER

En massiv udbredelse af e-fakturering forventes at indebære en gevinst for EU som helhed og bidrage til EU's konkurrenceevne. Uden for EU øges markedsgennemtrængningen for e-fakturering væsentligt, og det er af kritisk betydning, at EU ikke sakker bagud i forhold til denne udvikling.

²² Direktiv 95/46/EF, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31-50.

Medlemsstaterne og stakeholderne opfordres til at bakke op om de foreslåede vigtigste prioriterede områder og tiltag for at opfylde målsætningen om en massiv udbredelse af e-faktureringsmiljø. Kommissionen vil nøje overvåge alle tiltag og udbredelsen af e-faktureringsmiljø og vil inden udgangen af 2013 forelægge en rapport om udviklingen for Rådet og Europa-Parlamentet. Hvis denne statusrapport viser en utilfredsstillende udvikling med hensyn til udbredelsen af e-faktureringsmiljø og en fortsat fragmentering, vil der kunne udarbejdes yderligere tiltag og anbefalinger vedrørende de områder, der forhindrer en massiv udbredelse.

Udbredelsen af e-faktureringsmiljø gennem oprettelse af governance-strukturer som de nationale fora og det europæiske multi-stakeholderforum burde bidrage til at opbygge en konsekvens EU-indfaldsvinkel til e-faktureringsmiljø og lette fremkomsten af et interoperabelt paneuropæisk e-faktureringsmiljø.